Στον άνθρωπο που παραπονιέται επειδή δεν πιστεύει στον Θεό (Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 10 Αυγούστου, 2020

Τι αμαρτία έπραξες και σε βρήκε αυτή η ατυχία πάνω απ' όλες τις δυστυχίες; Να διακόψεις τη σχέση σου με την πηγή της ζωής και Τον Δωροδότη του λογικού; Να απαρνηθείς Εκείνον, του οποίου το αιώνιο Ον είναι πιο οφθαλμοφανές από το δικό μας εφήμερο ον και με του οποίου την ύπαρξη μόνο μπορεί να επιβεβαιωθεί και η δική μας ύπαρξη;

Ο Θεός δεν κρύβεται από τον άνθρωπο. Ο αμαρτωλός άνθρωπος κρύβεται από τον Θεό· κρύβεται ώσπου εντελώς να Τον χάσει από την όψη. Όπως γράφει για τους προγόνους των ανθρώπων όταν αμάρτησαν: «*Καὶ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ τὸ δειλινόν, καὶ ἐκρύβησαν ὁ τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου*» (Γεν. 3, 8). Όπως τότε έτσι και τώρα. **Όποτε ο άνθρωπος πράττει βαρύ αμάρτημα, αυτός κρύβεται από τον Θεό πίσω από την πλάτη της φύσης** . Και χάνεται ανάμεσα στα δημιουργήματα, χάνεται ανάμεσα στα δέντρα και τις πέτρες και τα ζώα σαν να ήταν συγγενείς του, βυθίζεται στη σκιά της φύσης. Και όπως λέγεται περί της έκλειψης ηλίου στην περίπτωση που το φεγγάρι καλύπτει αυτόν τον λαμπερό βασιλιά της φύσης, έτσι θα μπορούσε να λεχθεί**περί «έκλειψης Θεού», του Ήλιου της δικαιοσύνης,** από την πλευρά εκείνων οι οποίοι με τη φύση κάλυψαν από τα μάτια τους τον Δημιουργό της φύσης. Όμως αυτό είναι μόνο ο δικός μας ανθρώπινος τρόπος έκφρασης. Αφού η έκλειψη ηλίου δεν σημαίνει ότι ο ήλιος έχασε το φως του, αλλά μόνο ότι με κάτι αυτό το φως καλύφθηκε από τα μάτια μας. Κατά τον ίδιο τρόπο και η έκλειψη Θεού καθόλου δεν σημαίνει ότι ο Θεός χάθηκε και ότι δεν υπάρχει πια, αλλά ότι **κάτι στήθηκε ανάμεσα στον Θεό και τον άνθρωπο και κάλυψε τον Θεό από το ανθρώπινο λογικό. Τούτο το κάτι είναι η αμαρτία του ανθρώπου.**

Δεν φταίει η φύση εάν τη λατρεύει ο άθεος. Εκείνη ολόκληρη αντιστέκεται ενάντια στη θεοαπάρνηση και θανάσιμα μισεί και διώκει αυτούς που αρνούνται τον Θεό και τους λάτρεις της. Η φύση ολόκληρη από τον μεγάλο ήλιο έως το ελάχιστο άτομο ομόφωνα και αρμονικά μαρτυρεί περί του Όντος και της ενέργειας του Δημιουργού της. Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι λάτρευαν όλα τα πλάσματα, και πάνω από όλα έναν μελανό ταύρο, αποκαλούμενο Άπις [1]. Κατά ένα μύθο ήρθε κάποιος Φαραώ για να προσφέρει θυσία στον Άπι. Όμως όταν αυτός προσκυνούσε μπροστά σ' αυτό τον δήθεν Θεό, τον έπιασε

ο ταύρος με τα κέρατά του και τον πέταξε μακριά. «Τώρα βλέπω ότι είσαι ταύρος και όχι ο Θεός!» φώναξε ο Φαραώ θυμωμένα. Σ' αυτό ο Άπις του απάντησε: «Αυτό ήθελα να δεις! Και από τώρα να προσκυνάς Εκείνον ο οποίος δημιούργησε κι εμένα κι εσένα».

Γράφεις ότι είναι δύσκολο για σένα να πιστέψεις μέχρι να δεις! Όμως με τι θέλεις να δεις; με το μάτι ή με το πνεύμα; Εάν θέλεις να δεις με το σωματικό μάτι, τότε Εκείνος ο οποίος είναι μεγαλύτερος από το σύμπαν θα πρέπει να σμικρυνθεί και να χωρέσει στο δικό σου περιορισμένο ορίζοντα. Βλέπεις το λογικό σου με τα μάτια; Όμως, θα θύμωνες, εάν κάποιος σου έλεγε, ότι δεν πιστεύει πως εσύ έχεις λογικό μέχρι να το δει με τα μάτια του. Εάν όμως θέλεις με το πνεύμα σου να δεις τον Θεό, τότε μπορείς να Τον δεις, αφού το ανθρώπινο πνεύμα είναι πιο απλωμένο από το σύμπαν, και αφού και ο Θεός είναι πνεύμα. Μόνο που το πνεύμα σου πρέπει να είναι καθαρό, εφόσον μόνο στους καθαρούς έχει υποσχεθεί να δουν τον Θεό.

Φεύγε όσο γίνεται νωρίτερα απ' αυτό το σκοτάδι, που σαν ιστός αράχνης απλώθηκε στην ψυχή σου. Όταν αμάρτησε ο Αδάμ, κρύφτηκε από το πρόσωπο του Θεού. Όμως ο ελεήμων Δημιουργός δεν έφυγε από το πλάσμα Του αλλά πλησίασε και φώναξε τον Αδάμ: «Αδάμ, πού είσαι;» Κι εσένα φωνάζει, δεν Τον ακούς; Γύρισε το πρόσωπό σου προς το φως, γιε του φωτός. Ο Πατέρας του φωτός σε καλεί με πύρινη αγάπη. Άκουσε και να ξέρεις: κανένας στο γένος σου και στον λαό σου δεν δοξάστηκε εκτός από εκείνους που δόξασαν τον Θεό.

Από τον Κύριό σου έλεος και υγεία.

---

[1] Άπις: Ιερός μέλας ταύρος με λευκές κηλίδες που λατρευόταν από τους Αιγύπτιους κυρίως στη Μέμφιδα, όπου θεωρείτο ως ενσάρκωση του θεού Φθα.

(Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς, "Δρόμος δίχως Θεό δεν αντέχεται…: Ιεραποστολικές επιστολές Α΄", μετάφραση Σβετλάνα Πέτσιν, Ηλίας Σαραγούδας, Νεφέλη Σαραγούδα – Πέτσιν, 1η έκδ., "Εν πλω", Αθήνα, 2008)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: agiosthomas.gr*)*